

Beni Duy Gece

– katreimah · 31 Temmuz 2024

Gece boyun eğmiş ayın gelişine
Bir sessiz sitemle döker içini şimdilerde
Kucaklamak ister gibi bu torakları
Çıkarmak istemez içinden yarını
Ve alır aydan bütün varını

Soğuk hanelerde gizli gözyaşları
Duymasın diye düşman ağladıklarını
Sildiler gözyaşlarını
Kaybettikleriyle konuştular her seherde
Bir çocuk soruyor geceye
Ey gece benden aldıkların nerde?
Neden viran evim barkım
Neden ızdırap içinde halkım

Anlatacakları var bugün bu çocuğun geceye

-Gece benden evimi aldılar, oyuncaklarımı kızıl saçlı bebeğimi aldılar. Ama biliyormusun hiçbiri yakmadı canımı, annemin yokluğu kadar.

Gece bugün sana anlatacaklarım var, çünkü senden başka duymuyor beni insanlar.

Şu küçücük bedenim hangi devin ayağına değdi
Söylesene gece bu beden o devleri nasıl yendi.

Ağlıyorum gözyaşlarım bitti
Annem ,kardeşim, hepsi birer birer gitti
İnsanlığın gücü ancak buna yetti

Gözlerinde nefreti gördüm o askerlerin
Oysa biz ne yaptıkki onlara
Nedir sebebi bu nefretin

Ülkem burası benim
Toprağım, evim
Ben ülkesiz nereye gideyim
Hangi toprakta mülteci elemim ile
yolculuk edeyim

Gece
Belki sen duyarsın feryadımı
Belki sen hatırlarsın elime yazdığım adımı

Evet doğru duydun
Burada çocuklar bedenleri tanınsın diye ellerine yazıyor adlarını
Beni tanıyacak kimsem kalmadı gece

Bari sen tanı
Unutma bu filistinli çocuğun adını....